

ČASOPIS FRENŠTÁTSKÉ FARNOSTI
sv. MARTINA a JANA KŘTITELE

MAJAK

ROK 2022/ZÁŘÍ

Úvodník

Milí farníci,
prázdniny skončily, a tak skončil (aspoň pro většinu lidí) i čas dovolených a odpočinku. Začíná nový školní rok - čas pokračování v práci na sobě, na svém duchovním růstu a hlavně čas dalšího přibližování se a přípravy na věčnost. Začíná i výuka náboženství. Snad jste na to nezapomněli

a přihlásili jste své děti na katechezi. Ta bude, jak dosud, pokračovat na faře.

Když už jsem zmínil ten duchovní růst, pořád přemýšlím, co bychom pro to v naší farnosti mohli ještě udělat? Samozřejmě nejde jen o vymýšlení dalších a dalších aktivit, aby to jen krásně vypadalo na farních stránkách anebo ve statistikách. Ale aby to bylo opravdovým přínosem pro duchovní život.

Je potřeba, aby se lidé chtěli zapojovat a zúčastňovat se. Protože i když v nějaké farnosti bude mnoho různých aktivit, nepřinese to žádný užitek, když se lidé nezapojí a nebude o ně žádný zájem.

Po dvou letech působení v této farnosti vidím, že potenciál zde je. A že jsou i lidé, kteří mají zájem o opravdový, hluboký duchovní růst.

(pokračování na str. 2)

Úvodník

Proto v nejbližší době budete moci v ohláškách slyšet, že jste zvaní na faru nebo do kostela k společnému setkání, přednášce nebo modlitbě či adoraci. Budu se snažit, abych aktivity přidával postupně, aby toho nebylo příliš najednou, a aby vás to neodradilo. Jsem si také vědom toho, že ještě máme poměrně dlouhý den a že dům, zahrádka či jiné věci vyžadují mnoho práce a úsilí, aby byly krásné a že chcete ještě ten čas takhle využít co nejvíce. Ale snad už na podzim bude pro vás snadnější, věnovat se trochu více duchovnu. Proto už teď vás zvů a těším se na společná setkávání, povídání si a hlavně společnou modlitbu.

Věřím, že se nám podaří něco společně vybudovat, něco, co nebude pouze pouhým kul-

turním zážitkem, ale přínosem hlavně pro náš duchovní růst, že nás to přiblíží k Pánu Bohu i k sobě navzájem, co posilní naše vztahy a zboří veškeré zdi a předsudky, které narostly mezi lidmi.

Jsem si také vědom toho, že vypracovat něco nového, dobrého, potřebuje čas. Že to nebude hned, ale pokud budeme na tom pravidelně pracovat, za nějakou dobu uvidíme už první ovoce. Hlavně se nenechte odradit, především, kdyby to třeba hned nebylo podle vašich představ.

Už se těším na společná setkávání s vámi. Snad vy také.

S pozdravem a požehnáním +!
otec Mariusz, váš farář

Duchovní slovo

Minule jsem vám psal o Novéně odevzdanosti. Doufám, že vám pomohla překonat nějakou skleslost, zoufání nebo obavy, které se mohly zaplést do vašeho života. Novéna je takovou nenáročnou modlitbou, která nevyžaduje ani moc času, ani hodně úsilí a zvládnout ji může v podstatě každý. Ale samozřejmě není to jednorázová akce. Někdy je zapotřebí modlit se nověnu několikrát a po nějaké době zase ji opakovat, vrátit se k ní.

Dnes bych se z vámi podělil o další nověnu, kterou také mám velice rád. Tentokrát je sice trochu delší než ta předchozí, ale zase ne tolik, jak třeba Pompejská novéna, kterou se modlíme necelé dva měsíce. Ta dnešní novéna je modlitbou, ve které naší Matce, Panně Marii odevzdáváme jeden konkrétní problém, se kterým si nevíme rady. Někakou událost, záležitost, vztah, hřích, které jsou tak zapletené, že člověk svými silami to do pořádku není schopný dát. Možná si vzpomínáte, jak ve svém dětství jste si hráli se šňůrkami. Tak jste je vázali a vázali, že najednou jste si všimli, že už

nevíte, jak je máte rozplétat. A zrovna Panna Maria na jednom obraze se nám ukazuje, jako

ta, která ten náš zauzlený život nám pomáhá narovnat. Je to nověna k Panně Marii rozvazující uzly. A také se ji modlíme devět následujících dnů jdoucích po sobě. Můžete se ji modlit jak za sebe, tak za někoho jiného, kdo potřebuje pomoc v řešení nějakého problému. Jak se tu nověnu modlíme?

1. Znamení kříže.

2. Prosba o odpuštění a obrácení:

Můj Pane, ze srdce lituji všech mých hříchů, obmyj mé srdce svou svatou krví. Pro tvé milosrdenství prosím, abys mi dal milost nového obrácení

Můj Pane, v síle tvého kříže chci odpustit každému, kdo mě kdy zranil. Ty ses ještě před smrtí mod-lil: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“

Milosrdný Pane, nauč mne milosrdenství i tehdy, kdy mi připadá nad mé síly. Zříkám se pokušení zatvrdit se, nechci v sobě živit hněv, hořkost, či sebelítost. Zříkám se každé touhy po pomstě a odplatě, chci požehnat všem, kteří mi jakkoliv ublížili.

Prosím ale také za odpuštění všeho, čím jsem kdy druhé zranil já, a to i nevědomky.

Můj Pane, odejmi ode mne srdce kamenné, a dej mi srdce z masa, naplň je svou pokorou a mírností, obměkči je svým milosrdenstvím. Vroucně Tě prosím o Ducha svatého, abych dokázal milovat Tebe i bližní, bojovat dobrý boj a volit skutečné dobro. Dej, abych se nespolehal jen na své síly

a nikdy neztrácel naději, která neklame, neboť je zakotvena ve Tvé moci a lásce. Amen.

3. Myšlenka k rozjímání na den s prosbou o přímluvu Panny Marie (viz jednotlivé dny).

4. Modlitba růžence nebo jeho desátku (dle možností).

5. Modlitba papeže Františka k Panně Marii rozvazující uzly.

1. den

Panno Maria, církev tě od pradávna uctívá jako novou Evu, která svou vírou a poslušností rozuzlila to, co Eva zauzlená svou neposlušností a nevěrou. Uvědomuji si, že jsem mnohdy ve

svém životě jednal svévolně a bez víry, že jsem sice říkal „Pane, Pane“, ale o Boží vůli pro můj život a mé vztahy jsem se moc nezajímal. Místo na skále Božího slova jsem stavěl dům na písku. Možná i proto dnes zakouším problémy, které mne přesahují, které nejsem schopen sám řešit. Moje milovaná Matko, prosím, vypros mi novou ochotu a touhu poslouchat Boha a zcela se vydat jeho záměrům. Vypros mi tvou vydanost, když jsi řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova“ (Lk 1,38). S důvěrou Ti dnes svěřuji můj konkrétní problém se všemi jeho negativními důsledky na můj život a na životy mých blízkých (konkrétně ho pojmenuj).

Panno Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za nás!

2. den

Panno Maria, jakmile Tvá příbuzná Alžběta uslyšela Tvůj pozdrav, zvolala na uvítanou mocným hlasem: „Blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána“ (Lk 1,45). Matko naše a sestro, jsi pro nás navždycky vzorem klidné víry, nezlomné naděje a nerozdělené lásky vůči Bohu. Je mi líto, že ve svém konkrétním životě často jednám, jako bych ani Boha neznal, umím tak málo důvěřovat Jemu a jeho zaslíbením. Panno Maria, svěřuji Ti to, co mi nyní tak komplikuje život a s čím si nevím rady

(konkrétně to pojmenuj). Vypros mi, prosím Tě, abych se v praktickém životě rozhodoval tak jako Ty ve světle víry a s neochvějnou důvěrou v Boží věrnost.

Panno Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za nás!

3. den

Panno Maria, ani Ty jsi ve svém životě nechápala vše, co se stalo, a nerozuměla jsi všem událostem, které nastaly. Nikdy ses však ve vzdoru nepostavila proti Bohu, ale když jsi nerozuměla, všechno jsi uchovávala ve svém srdci a rozvažovala o tom (srov. Lk 2,19.51). Nepřestala jsi důvěřovat Bohu, podřídila ses Boží vůli a hledala, co od Tebe Bůh očekává v dané

situaci. Matko Boží i moje, svěřu-ji do Tvých rukou konkrétní události, které mne potkaly a s nimiž si ve svém životě nevím rady (konkrétně je pojmenuj). S důvěrou Tě prosím, ujmí se mě. Pomoz mi přijmout věci, které nemohu ve svém životě změnit, a pomoz mi začít ze správného konce rozmotávat to, co se změnit může a má. Vypros mi i moudrost, abych vnímal, kdy potřebuji trpělivost, kterou Ty jsi osvědčila už v útěku před Herodem a později pod křížem, a kdy naopak se mám zlu s Boží pomocí statečně vzpírat.

Panno Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za nás!

4. den

Panno Maria, když jsi v jeruzalémském chrámě odevzdala Bohu svého Syna, vyslechla jsi Simeonovo proroctví, že se Ježíš stane pro mnohé kamenem úrazu a tvou vlastní duší že pronikne meč bolesti (srov. Lk 2,21-35). Přesto jsi bezvýhradně přijala Otcovu vůli, od začátku jsi spojila svůj život s Ježíšem i s jeho utrpením. Panno Maria, svěřuji Ti všechny těžké a bolestné okamžiky svého života. Prosím tě, vypros mi u Boha jejich řešení nebo alespoň nedovol, aby mne ničily: kéž i tyto tíživé záležitosti (konkrétně je pojmenuj) musí napomáhat dobrému v mém životě. Víím, že mi rozumíš a prosím Tě, vypros mi trpělivost a naději v životních zkouškách.

Panno Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za nás!

5. den

Panno Maria, tys zažila ve svém životě nenávist, nepřejícnost a závist druhých, ačkoli jsi sama všem přála dobro a nikdy nikomu neublížila. Před zlobou krále Heroda jsi byla dokonce nucena opustit svou vlast a utéct do vyhnanství v Egyptě (srov. Mt 2,13-18). I já někdy zakouším od lidí nepřijetí, závist, zraňující jednání a někdy i otevřené nepřátelství. Na rozdíl od tebe v tom nejsem vždycky bez viny. V každém případě mi to velmi komplikuje život, sklízím trpké ovoce té nelásky a musím zápasit s tím, abych v sebeobraně neza-

tvrdil své srdce. Panno Maria, odevzdávám Ti každou bolestnou událost a každý můj bolavý vztah (konkrétně si ho pojmenuj) a prosím Tě o uzdravení mého srdce, o narovnání mých vztahů a schopnost odpustit a třeba i opakovaně odpouštět všem, kteří mi svým jednáním ztěžují život. Dej, ať nikdy nezapomínám na to, že i já žiji jen z Božího milosrdenství.

Panno Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za nás!

6. den

Panno Maria, když Tvůj Ježíš po pouti do Jeruzaléma zůstal s učenci v chrámě, Tys o tom nevěděla a společně se sv. Josefem jsi ho po tři dny s úzkostí hledala (srov. Lk 2,48). Řešení nepřišlo ihned. Matko Ježíšova i moje, prosím, pomoz mi hledat Ježíše i v situacích, kdy jsem plný strachu, obav a úzkostí. Do tvých rukou nyní svěřuji vše, co mě v životě naplňuje strachem a obavami, co mne sráží do malomyslnosti (konkrétně to pojmenuj). Prosím Tě, nauč mě důvěřovat Bohu i ve chvílích plných úzkosti a ohrožení. Sejmi ze mne každou zbytečnou starost a úzkost o sebe nebo o mé drahé. Všechny mé starosti a všechny mé blízké vkládám do Tvých rukou a prosím Tě, ujmí se nás všech.

Panno Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za nás!

7. den

Panno Maria, na svatbě v Káně Galilejské jsi svou přímlovou zachránila novomanžele před velkou nepříjemností, i když by se mohlo zdát, že jde jen o přízemní starost. Tím, že jsi vše svěřila Ježíšovi do rukou, jsi dokonce přispěla ke zjevení slávy Boží a probuzení víry Ježíšových učedníků (srov. Jan 2,1-11). Matko Ježíšova i naše, chci Ti v této chvíli svěřit všechny neřešitelné situace, do kterých jsem se dostal, ať už vlastní vinou nebo přičiněním jiných lidí (konkrétně to pojmenuj). Možná nejde o žádné velké duchovní záležitosti, ale Ty víš, jak mne tyto věci tíží; prosím Tě, pomoz mi je vyřešit. Svěřuji se zcela do Tvých rukou, a také Tě prosím, nauč mě v konkrétních těžkostech

a rozhodování více hledat vůli Boží, prosit o světlo Ducha svatého a nespolehat jen na svoje schopnosti a síly.

Panno Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za nás!

8. den

Panno Maria, Tvá víra, naděje i láska se nejvíce osvědčily při Ježíšově ukřižování a jeho smrti na kříži. I v tak beznadějně situaci, kdy Ježíš umíral a nakonec i zemřel před Tvými očima, Ty jsi stále důvěřovala Bohu. Nemohla jsi vědět, že tato chvíle temnoty má nakonec větší význam než všechny předchozí zázraky. Svou vírou a důvěrou jsi společně s Ježíšem zvítězila nad zlem a získala tak zpět vše, co bylo hříchem a neposlušností ztraceno. Panno Maria, svěřuji Ti všechny okamžiky a celá období mého života, kdy jsem se nechal oklamat duchem zla. Vezmi do svých neposkvřených rukou všechno, co jsem pokazil a co na mě leží jako balvan, s nímž si nevím rady (konkrétně to pojmenuj). Prosím Tě, rozpleť i tento gordický uzel v mém životě a nauč mě důvěřovat Bohu a milovat lidi i v situacích lidsky beznadějných. Pomoz mi, abych se nedal oklamat nepřítelem naší spásy a nedal mu v ničem prostor ve svém životě.

Panno Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za nás!

9. den

Panno Maria, Ty jsi společně s apoštoly po Ježíšově Nanebevstoupení vytrvale prosila o Ducha svatého, ačkoli jsi jej důvěrně poznala už při Zvěstování (srov. Sk 1,14). Od Tebe se mohli učedníci učit životu v otevřenosti Duchu svatému a pod jeho vedením. Matko Ježíšova i naše, svěřuji Ti všechny mé životní uzly, zvláště ty, které jsem si zapříčinil tím, že jsem dával opakovaně přednost práci před modlitbou, životu jen z vlastních sil před životem z Ducha svatého (konkrétně pojmenuj svůj problém). Vkládám do Tvých rukou všechn čas, kdy jsem sloužil jakýmkoli modlám, věcem i lidem. Je mi líto, jestli jsem se při svém rozhodování nechal řídit více svým sobectvím než

vnuknutími Ducha svatého. Prosím Tě, nauč mě nespolehat se jen na vlastní síly a schopnosti a chraň mě pokušení, abych se řídil jen sám sebou a tím, kam mne srdce táhne. Vypros mi citlivost pro vnuknutí Ducha svatého; kéž je mým Učitelem a Utěшитelem a učí mne modlit se z hloubky mého srdce.

Panno Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za nás!

Modlitba papeže Františka k Panně Marii rozvazující uzly

Svatá Maria,
ty jsi byla po celý život plná
Boží přítomnosti,
s pokorou jsi přijímala Otcovu vůli
a ďábel tě nikdy nedokázal
zaplést do svého zmatku.
U svého Syna ses přimlouvala
za naše těžkosti,
a svou pokorou a trpělivostí
jsi nám dala příklad,
jak rozplétat zádrhele našeho života.
Navždy zůstáváš naší Matkou
a tím napravuješ a osvětluješ spojení,
které nás poutá s naším Pánem.
Svatá Matko, Matko Boží a Matko naše,
prosíme tebe, která s mateřským srdcem
rozplétáš uzly našich životů,
ujmi se mne a osvobod' mne
ode všech pout a zmatků,
jimiž na mne útočí náš nepřítel.
Svou milostí, svou přímlovou
u Boha i příkladem
nás osvobod' od všeho zla, Panno Maria,
a rozvaž pouta, která nám brání
ve sjednocení s Bohem.
Dej nám, abychom vysvobození
od každého zmatku a omylu
nacházeli Pána ve všech věcech,
abychom v Něm ukotvili svá srdce
a stále mu sloužili
v našich bratrích a sestrách. Amen.

s využitím externích materiálů připravil
o. Mariusz

Setkání dětí a rodin s otcem biskupem na Prašivé

„Společně na cestě“, tak znělo motto letošního setkání, kterého jsme se také zúčastnili. Úvodní program vyvrcholil slavením mše svaté v areálu Kamenité. Po svačině jsme se vydali na horu Prašivá, kde byly na 25 stanovištích připraveny poznávací, pohybové, výtvarné i duchovní aktivity pro velké, malé i nejmenší. S otcem biskupem jsme přemýšleli o tom, jak můžeme přispět k budoucnosti naší diecéze v souvislosti se synodou. Společně jsme poznali životy světců, jejichž dřevorezby jsou umístěny v lese u kostela. Naučili jsme se udržetelně sbalit svačinu na cestu, i celý batoh. Vydali jsme se na cestu pomocí gamebooku, ale také třeba naboso či po slacklinu. Poznávali jsme, jaké stopy zanechávají v přírodě zvířata. S Biskupem jsme si ověřili, zda víme, jak se chovat v provozu na pozemních komunikacích. Vyrobili jsme si dřevěnou pohlednici z naší dnešní cesty. Také jsme si mohli uvědomit, s kým jdeme na naší cestě životem. I přes tropická vedra přijelo na 1 000 dětí, rodičů, prarodičů, kněží, řeholníků a katechetů.

Vítejte na hoře Prašivá

Než se o ní něco dozvíme, zkusme se zamyslet nad tím, proč se hoře říká právě Prašivá? Odpověď je kupodivu velmi jednoduchá. Protože prý v prastarých dobách do místních lesů vyháněli lidi, kteří onemocněli prašivinou. (Prašivina je nemoc způsobená roztoči, kterou trpí zvířata. Onemocnět může i člověk.)

Hora Prašivá se nachází v chráněné krajinné oblasti Beskydy. Již v 17.století byl zde v nadmořské výšce 707 m vybudován dřevěný kostel, a to z podnětu frýdeckého hraběte Jiřího z Oppersdorfu. Legenda praví, že byl postaven z vděčnosti za záchranu života hraběte. Původně byl zasvěcen zakladateli jezuitského řádu, sv. Ignáci z Loyoly, jež byl oblíbeným patronem hraběte. Později, když jiný blízký kostel

na Borové zasvětili stejnému světci, byl kostel na Prašivé věnován sv. Antonínu Paduánskému. Od roku 2018 jsou zde uloženy jeho vzácné relikvie. Od počátku existence kostela se stala Prašivá poutním místem. Kromě tradičních poutí se zde 1. července scházejí děti a mládež se svým diecézním biskupem.

Pověst o založení kostela

„Jednou na lovu hradě Jiří z Oppersdorfu vzdálil se od své družiny. Odpočínuv pod velkým stromem, rozmýšlel, co počít? Tu pojednou, kde se vzal, tu se vzal, zuřivý jelen rovnou na hraběte se žene a svými parohy do něho míří, než se hrabě vzpamatoval z hrůzy, již se ocitl mezi parohy. Sevřen a přitlačen ke stromu sotva dýchal a ve své úzkosti Boha vroucně o pomoc prosil a slíbil, že pro budoucí časy to místo k Boží cti a chvále zasvětit dá. Když nouze největší, bývá pomoc Boží nejbližší. Hraběnka nic dobrého netušíc, vyslala navečer veškeré služebníky, aby hledali pána. Tři dny prohledávali les, až jej konečně napolo mrtvého v tomto hrozném postavení našli a

vysvobodili. Co hrabě slíbil, to také splnil. Na místě, kde z nebezpečí vyváznu, dřevěný kostelík vystavět dal a hraběnka koupila pro něj stříbrný kalich.“

Modlitba ke sv. Antonínovi

Když v světě tolik hoře, když v duši smutek mám, můj svatý Antoníčku,
k Tobě se utíkám.

Ty vracíš, co kdo ztratil,
ty vracíš srdci klid,
ty vracíš víru v duši, ty umíš konejšit.

Kdo ztratil svoje zdraví,
navrať mu zdraví zas,
kdo ztratil víru v duši, navrať mu její jas!

Je málo lásky v lidu, že málo víry je,
ó, vrať mu ji zas v duši ať dojde pokoje!
A celý svět-li chorý, i drahý národ náš –
navrátíš světu zdraví.

U Boha moc tu máš.

Můj svatý Antoníčku, Ježíška v loktech máš,
Jím vrátíš, co kdo ztratil, a na Něm vyžebráš.

Pavla Blablová
s využitím webových stránek farnosti Dobrá
a Biskupství ostravsko-opavského

Svatodušní smažení vaječiny

Slavnost Seslání Ducha svatého jsme v tomto roce 2022 prožívali v neděli 5. června, a to při mších svatých v obou našich kostelích – sv. Martina a sv. Jana Křtitele. Jako většina křesťanských svátků u nás je i tento doprovázen lidovými zvyky, jako jsou čištění studánek, jízdy králů a zejména na severní Moravě škračení vaječiny. Odkud se tento zvyk vzal, se přesně neví, nejspíš ho přinesli Valaši. O významu škračení vaječiny není v církevní literatuře ani zmínka, lze se jen domnívat, že vejce je starým symbolem života, vyfouklé kraslice znázorňují prázdný hrob a škračení vaječiny má připomenout konec velikonočních svátků.

Ve Frenštátě pod Radhoštěm má škračení vaječiny dlouhodobou tradici, kterou udržují členové KDU-ČSL. Akce se koná vždy odpoledne v neděli, o Slavnosti Seslání Ducha svatého, na Horečkách u restaurace Rekovice, v minulosti se několikrát konala u Koliby nad Vlčinou.

Vaječina se škračí především pro poutníky, kteří doputují z Frenštátu a blízkého okolí na pobožnost ke kapličce zasvěcené Panně Marii

Lurdské na Horečkách. Po duchovním občerstvení se poutníci přesunou cca 800 metrů k restauraci na Rekovicích, kde je pro ně, a nejen pro ně, ale i pro kolemjdoucí, škračená v kotlíku vaječina.

Pro škračení vaječiny je potřeba dohodnout s majitelem restaurace (obcí Trojanovice) podmínky, za kterých lze škračení uskutečnit, vždy je nám poskytnut pozemek zdarma.

Aby bylo škračení vaječiny úspěšné, je potřeba zajistit hromadu vajec, špek, sádlo, sůl, pepř, několik bochníků chleba, pažitku.... K tomu kotlík, dřevo, příjemné venkovní prostředí a také tým ochotných spolupracovníků (těm patří velké díky), kteří mají za úkol rozbíjet skořápky vajíček, vajíčka dávat do sklenice po 50 ks, štípat dřevo a udržovat oheň pod kotlíkem, mazat hotovou vaječinu na krajíce chleba a vydávat lidem, které neobvyklá scénérie a vůně škračených vajíček přiláká. Samotné škračení vyžaduje zkušenost, aby vaječina byla tak „akorát“, tj. ani hustá ani řídká.

Akce je příležitostí ke společnému setkání a těší se oblibě, o čemž svědčí 240 ks uškračených vajec, výborná nálada zúčastněných, kte-

ří si pochutnali na poctivé vaječině se špekem, pažitkou a pivečkem na zapití. To vše nás zavazuje, abychom v tradici svatodušního škračení vaječiny pokračovali i v příštích letech.

Petr Kubenka

Farní odpoledne

V neděli 3.7.2022 byl horký letní den a nebe bez mráčku. Po dobrém obědě a siestě jsme vzali buchtu a špekáčky a vydali se na faru. Na 15. hodinu byl ohlášen začátek farního odpoledne.

Proč farní odpoledne a proč na začátku prázdnin? V dobách před covidem (už to zní jako klišé) a ještě mnohem dříve se pravidelně v tomto termínu konalo opékání u Chovanců na zahradě. Prostředí fary a farní zahrady ani okolnosti moc nepřály takovým aktivitám. Teď je tomu jinak. Fara je krásně opravená (až na fasádu) a “dokořán” otevřená pro všechny. Pro výuku náboženství, pro schůzky Misijního klubka, ministrantů, zkoušky sboru, setkání seniorů, Modlitby matek, modlitby

Fatimského apoštolátu, soukromou modlitbu v kapli sv. Rity i farní aktivity. Ve farním sále probíhala na začátku tohoto roku také setkání synody. Závěry práce synodální skupiny byly představeny v březnovém vydání farního zpravodaje. Účastníci synody vyslovili mimo jiné touhu "Budovat opravdové společenství skrze společnou modlitbu, bohoslužbu, práci, neformální setkávání, slavení. ... Ať se každý může setkávat se svými vrstevníky i napříč generacemi." A nikdo nechtěl zůstat jen u slov. Na popud členů synodální skupiny a ve spolupráci s otcem Mariuszem je možné připojit se každý týden v úterý přede mší svatou k Mariánskému večeradlu, podařilo se připravit farní odpoledne a také pěší, resp. cyklopouť od dolního kostela na Radhošť poslední prázdninovou sobotu. Věřím, že tím to nekončí.

Po malém odbočení zpátky k tématu tohoto článku. Na farní zahradě již před třetí hodinou manželé Václavíkovi chystali lavičky a dřevo na oheň. Skoro zároveň s námi přišli Siudovi a Kubenkovi. Přiložili jsme ruku k dílu a ve chvíli bylo ve stínu ořešáku a jabloní přichystáno posezení. Kubenkovi ještě nachystali přenosné ohniště. Zdeněk Fialka s předstihem

přivezl slíbené pivo a Birell, aby vše bylo včas vychlazené. Už jen zbývalo nachystat plnou varnici šťávy a dobroty na stoly a farní odpoledne mohlo začít. S úderem třetí hodiny nás přivítal otec Mariusz. V tu chvíli nás byla hrstka, ale brána do farního dvora byla otevřená až do večera a postupně nás přibývalo. Někdo přišel pěšky, někdo o holích nebo na vozíku, někdo autem či na kole, ty nejmenší přivezli rodiče v kočárku. Žádná věková kategorie nechyběla. I když bylo vedro, chuť na opékání špekáčků nám to nezkazilo. Opékalo se na ohništi přenosném i klasickém. Celé odpoledne se neslo v družném hovoru, děti si střídavě hrály, běhaly, odpočívaly na dece a nakonec se i zpívalo za doprovodu kytaristů Jendy Siudy a Jendy Fialky. Ani se nám nechtělo domů. Ale přišel večer a museli jsme se rozejít. Kdo mohl, pomohl a za pár okamžiků bylo vše uklizeno. Otec za námi zavřel bránu a my se rozešli do svých domovů.

Poděkování patří všem, kdo se jakkoliv podíleli na přípravě i všem, kteří přišli a pomohli vytvořit příjemnou atmosféru.

Lucie Gajdušková

Pěší pouť na Velehrad 13. - 16. července 2022

Byla jsem požádána, abych jako účastník, napsala něco o letošní farní pouti na Velehrad.

Aby mi to bylo ulehčeno byly mi položeny otázky.:

1. Co bylo letos jinak než loni?
2. Jaká je to pro mě výzva?
3. Co mi pouť dává?
4. Měla jsem krizi, chtěla jsem skončit?

blízké i své prosby a v tom putování to odevzdává, a asi ani nezáleží na délce pouti, ale na touze to odevzdat.

3. Poznávám víc samu sebe, i ty co putují se mnou. Prožívám modlitbu růžence i jiné modlitby ve společenství lidí, kteří mají stejný cíl jako já a na pár dnů jsou takovou jako rodinou. A jdu, jdu krásnou přírodou, zajímavými

A já se tedy pokusím na ně odpovědět.

1. To základní zůstalo stejné. Místa, kde jsme přespávali, trasa, až na pár malých změn. Trochu jiné bylo složení poutnické skupiny. Taky nás putovalo více než vlani. I když nešli všichni celou trasu, stali se nedílnou součástí našeho poutního společenství. Jiné jsou samozřejmě zážitky, prožitky, nálady, atd.

2. Nevím zcela, jak odpovědět. Putování pro mě totiž není výzva, ale spíš touha, přání... Šlapat krajinou, obdivovat se tomu všemu kolem nás, žasnout nad tím, kam až mě mé nohy donesou. A dojít až k cíli, je velká touha. Ale já vždy na začátku putování počítám i s tím, že budu muset skončit i před cílem. A asi bych byla vděčná za každý i třeba krátký čas strávený putováním. Myslím si, že každý poutník si sebou nese v srdci nebo i na kousku papíru své

místa a čas plyne nějak jinak. No kdo někdy putoval, ví o čem mluvím.

4. Krizi jsem zatím nikdy neměla. Ano, večer nohy občas bolí, ale když ráno udělám pár kroků, vím, že to zase půjde. Mimochodem spánek úžasně regeneruje. Kdo se mnou putoval ví, že si tempo moc diktovat nedám a většinou jdu s posledními nebo poslední. A taky pouť bez nějaké té bolesti, odříkání a únavy, by asi nebyla tou pravou poutí, je třeba i něco obětovat. Asi by mohla nastat i krize duchovní, ale ta mě na pouti zatím taky nepostihla.

Na závěr díky všem kteří letos putovali, díky každému z vás to byla pouť jedinečná a příjemná.

A nejvíc dík Katce a Honzovi Siudovým - bez nich bych já nikdy neputovala.

Věra Chovancová

Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové

„Vstaň, udělám z Tebe svědka toho, co jsi viděl“ (Sk 26, 16)

Každých pět let se koná celostátní setkání mládeže. Letošní setkání se konalo v Hradci Králové od 9. - 14. 8. 2022. Mnoho mladých lidí přijelo z různých diecézí a společně chválili Boha. Za Ostravsko-opavskou diecézi přijelo na setkání 778 mladých lidí.

Na tomto setkání jsme zažily mnoho nezapomenutelných zážitků. Prožily jsme duchovně vedený program (mše svaté, modlitby, adorace, svátost smíření a přímluvné modlitby), seznámení se s novými lidmi nebo také ve volném čase jsme mohly navštívit různé přednášky, koncerty, workshopy, tvořivé dílny, diskuze, stánky s občerstvením, hudbou a sporty a taky jsme měly příležitost se zúčastnit večerních chval s GODZONE.

Celým setkáním mládeže nás provázel příběh sv. Pavla. Každý den nám organizátoři zábavným programem předvedli scénku z jeho života a poté následovala katecheze, která byla pokaždé zaměřena na jiné téma.

Letos organizátoři vymysleli novinku, kterou byly diskuzní skupinky. V těchto skupinkách jsme se s mladými lidmi bavili o víře, dělili jsme se o zážitky jaký máme vztah s Bohem nebo co se nám moc nedaří a chtěli bychom zlepšit ve vztahu s Ním.

Po celou dobu setkání jsme mohly navštěvovat ostatky bl. Carla Acutise a modlit se na jeho přímluvu.

V sobotu se k tomuto celému společenství mohly přidat i naše rodiny, pro které byl připravený program i se mší svatou, divadlo, různé hry a soutěže. A aby toho nebylo málo, tak nás při večerní adoraci zastihl potřebný déšť, ale ani to nás neodradilo a Boha jsme svým zpěvem chválili stále, protože on je láska, která nikdy nepřestává.

Věříme, že určitě každý mladý člověk si z toho setkání odnesl spoustu zážitků, radostí, kamarádů a hlubší vztah s Bohem a teď už jen stačí, aby vstal a tuto radost a víru šířil dál.

Faustina a Noemi Přádkovy

Papežská misijní díla – dokončení

V minulých číslech MAJAKU jsme si představili tři ze čtyř Papežských misijních děl. Dnes si představíme dílo poslední.

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ UNIE (PMU)

„Papežská misijní unie dává život všem ostatním Dílům.“ (sv. Jan XXIII.)

Úkolem PAPEŽSKÉ MISIJNÍ UNIE je informovat a misijně formovat kněze, členy zasvěceného života a sekulárních institutů, kandidáty na kněžství a k zasvěcenému životu, stejně jako i laiky, kterým byla svěřena biskupem kanonická mise a podílejí se na pastorační službě v církvi.

Proto by členové PMU měli probouzet u pokřtěných lidí zodpovědnost za misijní poslání církve. Diecézní a řeholní kněží by měli při hlásání, návštěvě nemocných, ve zpovědnici a při mnoha jiných pastoračních příležitostech připomínat věřícím jejich čest a povinnost

podílet se na misijní spolupráci. Protože skrze svou pastorační funkci plní úlohu popularizátorů třech dalších Papežských misijních děl ve farnostech.

Členy PMU mohou být také laici zapojení do pastore. Jedná se především o katechety, pastorační asistenty, zástupce katolických spolků a hnutí, členy pastoračních a ekonomických rad farností.

Členové PMU se zavazují:

- obětovat své modlitby, utrpení a odříkání na misijní úmysly
- prohlubovat svou misijní formaci
- propagovat Papežská misijní díla a misijní materiály
- podílet se na modlitebních setkáních a formaci

Z webových stránek PMD připravila
Věra Chovancová

Setkávání seniorů

„Nejstrašnější bída je samota a pocit, že mě nikdo nepotřebuje.“ (Matka Tereza)

POVZBUZENÍ

Hodnota života se nedá měřit věkem, ale láskou v srdci. Když jsem nedávno s přáteli slavil narozeniny, došli jsme k otázce: „Kolik vám tedy vlastně je?“ Odpověď byla: „Dvacet tři do sta.“ Je krásné si uvědomit, že z našeho pohledu stárneme a naše síly už nejsou jako tomu bylo ve dvaceti třech. Bůh se však na nás dívá jako na mladíčky, kteří mládnou pro nebe...

Jako kněz se někdy setkávám s rodiči, kteří se více zaměří na zajištění základních potřeb (teplo, jídlo, komfort), ovšem pak už nemají sílu na základní vztah s Bohem. Proto je zde pro vás nezastupitelná role babiček a dědečků: posvěcovat své rodiny vaší modlitbou a obětí. To je projev nezištné lásky z vaší strany. Ano, pro někoho v mladém věku se někdy zdá být modlitba nudná, zastaralá, a ne zrovna moderní. Někdy to můžete vnímat u vašich mladých.

Mám na mysli vztah k vám. Než vás navštívím, je lepší poslat SMS, nebo zavolat. Oni to vnímají jako v pohodě, ovšem váš pocit samoty to nezmění. Ten může změnit jen náš přístup. Podíváme-li se na stejnou situaci vůči Bohu:

jak On prožívá chvíle, kdy si s ním nepovídáme (nemodlíme se)? Máme zde možnost vidět, že nejsme sami, kdo si připadá opomíjený.

Nikdy nejste na nic sami! Bůh každému z nás dal anděla strážného a ten je naším prostředníkem u Boha. Bůh nikdy nezapomene na své dítě, ale posiluje ho až do poslední chvíle, aby neklesalo na mysli a nepochybovalo o Jeho lásce. Ona je svorníkem dokonalosti, ke které máme všichni ještě daleko, ovšem On doplní to, co je potřeba v pravý čas, aby se na každém z nás projevila Jeho milost. Nebojte se ničeho, opřete se o Jeho lásku, vždyť jemu na vás

záleží. Slíbil, že nás nikdy neopustí, v to věřme, na tom stavějme, protože je to předmětem naší naděje – Jeho láska. Díky za každou vaši modlitbu, vaši oběť, váš projev lásky vůči Bohu, bližnímu nebo k samým sobě...(převzato a zkráceno z časopisu Seniorské okénko č.8/2022, autor P. Pavel Obr).

Každý starší pán či paní je vítán. Hlavním bodem našich setkání je modlitba. **Od září letošního roku se mění doba setkávání, nově každou třetí středu v měsíci, v 9. hod. na faře ve Frenštátě.**

Pavla Blablová

Náboženství

?Víš, jak zní 11. přikázání Desatera?

?Patřil Amadeus mezi učedníky?

?Víš, co všechno dovedou naše ruce?

?Umíš postavit babylónskou věž?

My jsme to už zkusili
a povedlo se nám to a nespadla nám!

Chceš znát odpovědi na uvedené otázky

Chceš mít nové kamarády?

Chceš něco hezkého prožít? Ptáš se kde?

**Přijď mezi nás na faru
do hodin náboženství.**

Co nás čeká?

• **Slavnost sv. Václava – středa 28. září** - v tento den se pravidelně, každoročně koná na Radhošti pouť „Nadačního fondu Betlém nenarozených“. **Mše svatá je v kapli na Radhošti ve 13:00 hodin.** Jste srdečně zváni!

• **Pobožnost za zemřelé** – v letošním roce se uskuteční **na místním hřbitově v neděli 30. října v 15:00 hodin.**

Co nás čeká?

PÁTEČNÍ ADORACE A ZPOVĚĎ VE FARNOSTI

Každý pátek v měsíci **od 17.00 – 17.55 hod.** je vystavená **Nejsvětější Svátost Oltářní** k osobní tiché adoraci s možností přistoupit k svátostí smíření.

V 17.40 hod. se modlíme vždy **korunku k Božímu milosrdenství**.

MODLITBA ZA FARNOST

Zvu Vás všechny k modlitbě **za naši farnost a za mír na Ukrajině**. Spojme se (dle možností) ve společné modlitbě sv. růžence každý večer **ve 20.00 hod.**

Já se budu přidávat i s požehnáním +!
o. Mariusz

MŠE SV. ZA RODINY

Každý **poslední pátek v měsíci** se chceme zvláště modlit za naše rodiny. **Proto zvou na ve-**

černí mši sv. v 18.00 hod. celé rodiny. Nejen ty, ve kterých jsou školní či předškolní děti, ale každého, kdo se chce modlit za svou rodinu.

OTEVŘENÉ CHRÁMY

V rámci projektu OTEVŘENÉ CHRÁMY zveme do našeho filiálního kostela sv. Jana Křtitele na modlitbu, návštěvu nebo prohlídku s průvodcem. Kostel je přístupný **od 1. 5. 2022 do 30. 10. 2022:**

sobota 11.00 – 16.00

neděle 12.00 – 17.00

NÁBOŽENSTVÍ

Výuka náboženství začne od středy 14. 9. Děti 3. tř. začínají o týden později tj. 21. 9.

12:45 – 13:30 hod. 1. – 2. třída

13:40 – 14:25 hod. 4. – 6. třída

14:35 – 15:20 hod. 7. – 9. třída

15:00 – 15:45 hod 3. třída

Pro děti, které budou muset čekat na svoji hodinu náboženství, bude možnost být ve vyhrazené místnosti na faře, kde by si mohly hrát. Dohled bude zajištěn. Zájemci, ať se nahlásí na první schůzce.

KONTAKT

Římskokatolická farnost Frenštát pod Radhoštěm, Kostelní 506, 744 01, Frenštát pod Radhoštěm.

farář: **P. Mariusz Tomasz Banaszczyk**

Tel: **734 267 686**

Email: rkf.frenstatpodradhostem@doo.cz

IČO: 45214891

Číslo účtu: 1762774349/0800 – zde můžete přispívat na potřeby farnosti. Děkujeme.

Úřední hodiny na faře: dle telefonické domluvy

MAJAK – vydává ř. k. farnost Frenštát pod Radhoštěm pro vnitřní potřebu farnosti

• vychází čtvrtletně • cena zdarma (předpokládaná cena jednoho výtisku 10 Kč)

své příspěvky, připomínky a návrhy zasílejte na adresu: Mila.53@seznam.cz

uzávěrka příštího čísla: 6. listopadu 2022

A co jsme ještě prožili...

První svaté přijímání, 22. května 2022

Pobožnost na Horečkách, 5. června 2022

Pobožnost u kaple Na Díle, 26. června 2022

A co jsme ještě prožili...

Ukončení školního roku, 24. června 2022

Pouť na Radhošť, 27. srpna 2022

Misijní putování do Zašové, 2. srpna 2022